

Všetko je jedno – Ellan Ondre

Úvodná poznámka

Všetko je jedno, Ellan Ondre, je tamilské dielo neznámeho autora z 19. storočia. Ramana Mahářiši, mudrc z Arunačály, si toto dielo o nedvojnej filozofii veľmi cenil. Hovorieval: „Ak chcete dosiahnuť vyslobodenie, prepisujte Ellan Ondre, čítajte a praktikujte ho.“
(do češtiny preložil Jiří Vacek, do slovenčiny www.abolosvetlo.sk)

VŠETKO JE JEDNO

JEDNOTA

1. Všetko, vrátane sveta, ktorý vidíte a i vy sám, pozorovateľ sveta, je iba jedno.
2. Všetko, čo pokladáte za ja, ty, on, ona, ono, je jedno jediné.
3. Všetky vedomé i nevedomé bytosti ako zem, vzduch, oheň, voda sú jedno.
4. Dobro ktoré získaš z pochopenia, že všetko je jedno sa nedá získať, pokiaľ všetko považuješ za oddelené jedného od druhého. Preto všetko je jedno – všetko je jedným.
5. Poznanie jednoty všetkého prináša dobro tebe i druhým. Preto všetko je jedno.
6. Ten, kto myslí: „ja som oddelený, ty si oddelený, on je oddelený“ atď, jedná inak, keď sa jedná o neho a inak, keď sa jedná o druhých. Nemôže si pomôcť, aby tak nejednal. Myšlienka „som oddelený od ostatných a ostatní odo mňa“, je semenom, z ktorého rastie strom rozlišovania činností vo vzťahu k druhým ľuďom. Ako sa môže človek, ktorý si je vedomý jednoty seba i druhých, dopúšťať nespravodlivosti? Tak dlho, dokedy tu je zárodok rozlišovania, strom rozlišovania v činnostiach bujnie, hoc i nevedome. Preto sa vzdaj všetkého rozlišovania. Všetko je jedným.
7. Predmety sveta sa zdajú byť rozdielne, ako je teda možné všetko považovať za Jedno? Ako takéto poznanie získať? Rovnakým spôsobom ako jeden a ten istý strom vidíme ako listy, kvety, plody, konáre, ktoré sú od seba rôzne a predsa tvoria jeden strom. Ich koreň, miazga sú rovnaké, tak takto máme tiež nahliadať na jednotu všetkého. Všetky veci, všetky telá, všetky bytosti pochádzajú z rovnakého zdroja a sú oživované jediným životným princípom. Preto všetko je jedno.
8. Je tvrdenie, že všetko je jedno, dobré alebo zlé? Premýšľaj! Osoba, ktorá vie, že ona i druhí sú jedno, bude vždy jednáť spravodlivo. Ako by sa mohla chovať nesprávne, keď vie, že ona i druhí sú jedno? Aký lepší spôsob je stať sa skutočne dobrým, ako poznanie jednoty všetkého? Iné spôsoby tak dobré nie sú. Ako môže niekto skutočne milovať druhých, keď nevie, že je nimi i on sám? Poznávaj ich v jednote so sebou a miluj ich ako jednotu, pretože ste naozaj jedno.
9. Kto môže zdieľať duševný klud a sviežosť z toho že pozná jednotu a nemá priania? Dobro všetkých je jeho vlastným dobrom. Matka považuje blaho svojho dieťaťa za svoju vlastnú. Jej láska však predsa nie je dokonalá, pretože si myslí, že ona a jej dieťa sú oddelené bytosti. Láska mudrca, ktorý si uvedomuje jednotu všetkého je vyššia než materská láska. Takú lásku môžeme získať iba poznaním jednoty. Pretože všetko je jedno.
10. Vedz, že svet ako celok je tvojim nehynúcim telom a že ty si večným životom celého tela. Povedz, aké v tom spočíva zlo? Maj odvahu! Védy učia tú istú pravdu. Neexistuje nič iného okrem teba. Veškeré dobro bude tvoje a čo viac, sám sa staneš dobrom. Kto by škodil svojmu vlastnému telu a duši? Ak telo trápí nejaký neduh, tak sa lieči. I keď je liečenie bolestivé, jeho cieľ je dobrý. Tak tomu bude i s tvojimi činnosťami, ktoré budú pre svet dobré. Preto sa nezapletaj do rozlišovania nejednoty. Stručne: ten, kto žije v jednote, jedná tak, ako má. V pravde poznanie jednoty spôsobuje, že jej činný. Nemôže chybovať. Vo svete sa stáva viditeľný Bohu. Všetko je jedným.

TY

1. Kto si? Si tvojim telom? Ak je tomu tak, prečo necítiš, čo sa deje s tvojim telom, keď spíš? Môžeš byť preto telom? Nemôžeš. Musíš byť niečim iným.
2. Keď spíš, niekedy sníváš a stotožňuješ sa so svojim snovým telom. Si to ty? Nemôžeš ním byť, pretože po prebudení tvoja snová osobnosť zmizne. Nie si s ňou totožný. Dokonca sa hanbíš, že si sa s ňou stotožnil. Nie si nepochybne onou snovou osobou, ale niekým oddeleným od nej.
3. Spomeň si na svoj spánok bez snov. V akom stave sa v ňom nachádzaš? Je tvojou pravou prirodzenosťou? Istotne tomu neuveríš. Prečo? Pretože nepochybne nie si tak pošetilý, aby si sa stotožnil s úplnou temnotou, ktorá ti bráni v poznaní stavu, v ktorom sa nachádzaš. Rozumom rozlišuješ, že nie si vecami ktoré ťa obklopujú. Ako by si mohol pripustiť, že si nevedomosťou alebo prázdnom? Ako by mohli byť tvojou podstatou? Si pozorovateľom, ktorý poznáva, že tento stav je hustou temnotou, ktorá zahaľuje tvoju pravú podstatu. Ako by si mohol byť tým, čo zažívaš a odsudzuješ? Nie si preto temnou nevedomosťou hlbokého spánku. Si od nej odlišný.
4. Ak nie si svojim hmotným telom, ako by si mohol byť niečim iným čo ti je viac vzdialené? Tak ako nie si hmotným telom, nie si ani ničím iným, ani spiaccou osobou, ani nevedomosťou hlbokého spánku. Si rozdielny od týchto troch stavov a ich sveta.
5. Tieto tri stavy sa dajú znížiť na iba dva. V prvom existuje subjekt a objekt, v druhom je subjekt nevedomý. Prvý stav zahrňuje bdenie a snenie, druhým je spánok bez snov. Veškeré skúsenosti sa dajú vtiesnať iba do týchto podmienok dvoch stavov a tie sú ti obidva cudzie. Tvoja pravá podstata je od nich rozdielna.
6. Tvojou pravou podstatou je „turja“, čiže štvrtý stav. Prečo sa tak volá? Pretože jeho názov nám hovorí: Tri stavy, ktoré zažívaš – bdenie, snenie, a spánok bez snov sú ti cudzie. Tvojim pravým stavom je štvrtý stav, ktorý je od troch predchádzajúcich rozdielny. Keď tieto tri stavy vezmeme ako jeden dlhý sen, tak štvrtý stav predstavuje prebudenie z tohto sna. Je tvojim pravým stavom, je odlišný od bdenia, snenia a spánku bez snov. Tvoja pravá podstata je iba štvrtý stav.
7. Aký je tento štvrtý stav? Je poznaním, ktoré nič nerozlišuje, ale nie je nevedomé. Je pravým poznaním, ktoré si nevedomuje žiadny predmet, ale nie je nevedomé. Iba ten, kto si na okamžik uvedomil, uvedomil si Pravdu. Ty si týmto poznaním.
8. Čo viac ešte môže získať ten, kto si uvedomil štvrtý stav? Z praktického hľadiska nie je pre nikoho možné aby v tomto stave zostal stále, to jest v stave nerozlišenosti. Ten, kto si ju uvedomil, sa neskôr opäť vráti k uvedomovaniu sveta. Ten však pre neho nie je tým, čím bol pred dosiahnutím štvrtého stavu. Vo svete vidí to čo si uvedomil ako štvrtý stav, že žiari ako toto všetko. Nezakúša oddelenosť tohto sveta od pravého poznania. To, čo si uvedomoval v sebe, vo svojom vnútri vidí i von naokolo v odlišnom tvare. Rozlišovanie nahradilo nerozlišovanie. Teraz je všetkým. Nič nie je oddelené od neho. Či má oči zavreté alebo otvorené, jeho stav zostáva bez zmien. To je stav brahman, prirodzený a večný stav a to si vždy ty.
9. Nad týmto stavom sa už nič nenachádza. Pojmy „vnútri a von“ strácajú v brahman zmysel. Všetko je jedno. Telom, slovom a mysl'ou nemôže jednat' sebecky. Jeho činnosť je milosťou a dobrom pre všetkých. Oddelené ego je navždy stratené a nemôže už nikdy ožiť. Preto je vyslobodený práve tu a teraz. Nežije preto, že jeho telo je živé, ani neumiera s telom. Je večný. Neexistuje nič iného než on. Ty si to!
10. Kto je Boh? Milosť! Čo je milosť? Vedomie neobmedzené egom. Ako môžeme vedieť, že štvrtý stav existuje? Keď si ho uvedomíme. Védy chvália toho, kto ho dosiahol, ako bytosť, ktorá si uvedomila Boha a zjednotila sa s ním. Preto dobro, ktoré môžeme získať zo sveta a dobro, ktoré mu môžeme preukázať, spočíva v uvedomení si štvrtého stavu. V pravde iné stavy než on nexistujú. Pre toho, kto má poznanie, je iba jeden stav a to si ty.

BOH

1. Kto je Boh? Boh je to, čo prekračuje všetko, čo vnímame. Ak sa nachádza nad a za týmto svetom, aký je vzťah medzi ním a svetom? Ani najmenšia častica nie je bez vzťahu k nemu. Čo znamená, že prekračuje tento svet? Svet zahŕňa nás a videné predmety. Inými slovami: živé bytosti a neživé predmety tvoria spoločne svet. Čo povedať o Bohu, ktorý stvoril bytosti a veci? Z týchto dvoch skupín hovoríme o vedomých bytostiach, že sú vyššie. Všetko, čo môžeme o Bohu pochopiť je, že patrí k najvyšším bytostiam, aké poznáme. Náš rozum nie je schopný viac pochopiť. Preto náš stvoriteľ je viac ako my. Nemôžeme ho rozumom obsiahnuť a dosiahnuť. Preto je jeho meno ako transcendentná bytosť „Kadawul“. Znamená, že je mimo dosah nášho rozumu.
2. Nemôžeme preto Boha poznať? Nie. Svojim spôsobom ho poznáme. Jeho milosť nám stačí. Nepotrebuje jeho celú veľkosť. Ukázal nám toľko zo svojej veľkosti, koľko stačí, aby odstránila naše utrpenie. Nie je dôvod, prečo by nám mal odhaliť o kúsok viac zo svojej moci, aby nás vyliečil z našich nedostatkov, ktoré práve máme. Poznávame ho podľa našich potrieb. Je v našom dosahu. Nech je akokoľvek neobmedzený, môžeme ho do istej miery poznať.
3. Čo spôsobuje, že ho môžeme poznať? To, že je známy ako bytie, vedomie a blaženosť. Pojem bytie označuje, že je nepominuteľnou večnou existenciou. Keby niekedy prestal existovať, kto alebo čo by bolo príčinou jeho zániku? Kto ho stvoril? Nakoľko pomínutelnosť všetkého vedie k záveru, že všetko je ovládané tým, kto je nepominuteľný a nezničiteľný, týmto nesmrteľným Pánom je Boh. Jeho nezničiteľná podstata je bytie. Čo je vedomie? Vedomím rozumieme poznanie, ktoré je absolútne a nikdy nechybujúce, ako chybuje naše. Nepravidelnosť, prerušovanosť a omyly nemôžu činnosť vedomia poškvrniť. Je pravým a nedvojným poznaním. Často nás poučuje: vaše poznanie je nedokonalé a chybné. Ako riadne usporiadané sú i nevedomé predmety Bohom stvorené. Akú dobrú lekcii dostal neverec, ktorý sa posmieval veľa veciam, keď povedal: „Prečo Boh stvoril tak malé semienka tak veľkého stromu ako je banjan?“, poznajú mnohí.
Čo je blaženosť? Je stavom zbaveným všetkých priání. Je vždy plný kludu a mieru. Kedy si Boh niečo priať? Ako by nám mohol udeľovať blaženosť? V tomto prípade by potreboval inú bytosť, aby vyplnila jeho priania. Kto by však o ňom takto zmýšľal. Stav, v ktorom sme spokojní sami so sebou, je tiež blaženosťou. Preto je Boh blaženosť (ánanda).
Táto trojica – bytie, vedomie a blaženosť je nerozdeliteľná. Jednotlivo sú ničím. Preto najvyššia Skutočnosť je známa ako bytie – vedomie a blaženosť (sat-čit-ánanda). Tak Boh je nielen transcendentný, ale je nám dostupný v poznaní ako bytie, vedomie a blaženosť.
4. Len ten, kto zakúša štvrtý stav a prežíva jednotu všetkého skutočne pozná Boha ako bytie, vedomie a blaženosť. Slová nemôžu vyjadriť ani uši pochopiť ako je taký človek spojený s Bohom. Takýto stav je možné si iba uvedomiť. Poznáme však spôsoby a prostriedky ako takéto uvedomenie dosiahnuť. Je možné o nich rozprávať, naučiť sa ich a jednať v súlade s nimi. Uvedomenie, ktoré takto dosiahneme je Boh.
5. On nemá meno, ale my mu mená dávame. Nemá tvar, ale my si ho v tvare predstavujeme. Je na tom niečo zlé? Aké meno nie je jeho, aký tvar on nemá? Existuje zvuk, myšlienka alebo predmet, v ktorom by sa nenachádzal? Preto, keď ho správne nepoznáme, môžeme ho nazývať, ako nás uspokojuje a predstavovať si ho v akomkoľvek tvare a tak sa na neho rozpomínať. Nedúfajte však, že jeho milosť získate bez vlastného úsilia. Boh nám ukázal cesty a prostriedky. My musíme usilovať a dosiahnuť cieľ a byť šťastní. Iba pre vašu lenivosť a sebecko očakávate milosť božiu bez vlastného pričinenia. To, čo platí pre všetkých, platí i pre každého jednotlivo. Nepoľavujte vo svojom úsilí. Boha si môžeme uvedomiť iba úsilím.

6. Existuje jeden spôsob ako si uvedomiť Boha, ktorý predčil všetky ostatné. Môže sa však zdať menej účinný ako uctievanie Boha menom a v tvare. Je ale naozaj najúčinnjší. Je ním jednoduchá láska, ktorú cítite ku všetkým bytostiam bez rozdielu, či už sú dobré alebo zlé. Pokiaľ takto všetko nemilujete, vaše uctievanie Boha nie je pravé. Aký z vás má Boh úžitok? To, že hľadáte naplnenie svojich prianí pomocou Boha, a pritom neplníte svoju povinnosť k potrebným ľuďom je spôsobené vašim nešľachetným sebecstvom. V prítomnosti Boha nie je miesto pre sebcov. Všetko, čo sa deje v jeho prítomnosti je nesebecké. Vezďte preto, že všetky centrá (vedomia) sú jeho a že on je v nich všetkých.
7. Ak budete neustále vzývať Boha všetkými menami a vo všetkých tvaroch a pestovať všeobjímajúcu lásku s pochopením, že všetky mená a tvary sú jeho mená a jeho tvary, vaša myseľ postupne zmúdreje a dozrie. Tak ako chuť ovocia sa zlepšuje, keď uzrieva, tak i vo vás, ako budete pokračovať v tomto úsilí, porastie dobro a bude miznúť zlo. Keď vaša myseľ dozrie, nastane čas vášho stretnutia s mistrom. Nemusíte ho hľadať, ani on vás. Stretnete sa v pravý čas. Všetko má svoj čas a chod. Vaša pripravenosť vás zavedie dohromady a spôsobí, že mu uveríte a on vás správne poučí a tiež vám dá silu uskutočňovať jeho pokyny. To je priama cesta k Bohu a ako vstúpiť do štvrtého stavu. Ak budete postupovať po tejto ceste, dosiahnete svojho cieľa, čo je bytie – vedomie – blaženosť, ktoré sú Bohom.
8. Cesta, ktorú vám ukáže mister, je konečná, priama a vedie k jednote, je dobre vyskúšaná a nie je umelá, ale prirodzená a bez bolesti. Ak ste na nej, nemáte pochybnosti, ani strach. Nie sú strach a pochybnosti príznačné pre cesty temnôt? Ako by si sa s nimi mohol stretnúť na ceste k pravde, ktorú ti ukázal mister? Táto cesta bude k tebe sama prehovárať a hovoriť ti, že postupuješ správne. Musíš sa len stretnúť s mistrom a učiť sa od neho. Táto cesta je rovnaká pre teba i pre mistra, ako Boh stanovil. Mister touto cestou prešiel pred tebou. Ukazuje ti cestu a ty ho nasleduješ. Koľko hľadajúcim ukážeš tú istú cestu? A koľko ich ju bude nasledovať neskôr? Je zrejmé, že strach a pochybnosti nemajú miesto na ceste k pravde. Ak učiníš jeden ktorak dopredu, nevrátiš sa späť. Mistrova pomoc spočíva práve v prvom kroku vpred. Nie je treba, aby si sa snažil nejako mistra pohnúť k tomu, aby ti ukázal cestu. Vezd, že je vyslancom božím, ktorý je poslaný, aby bytostiam, ktoré sú pripravené vlastným úsilím, buď jedným alebo druhým spôsobom alebo oboma, odhalil cestu. Boh sám posielal týchto svojich poslov, keď si zrelý.
9. Úsilie vykonávané s vierou v období nevedomosti sa nazýva bhakti. Keď v ňom pokračujeme s poznaním seba, nazýva sa džňána. Bhakti sa delí na uctievanie Boha menami v tvare a na činnosť, ktorá spočíva v láske ku všetkým. Prvý stupeň džňány sa nazýva jóga. Spočíva v praxi správnej cesty, ktorú nám ukázal mister. Druhým stupňom je výsledný stav poznania, džňána. Je prirodzené, že všetci veríme v existenciu niečoho, čo nepoznáme a čo neskôr nájdeme. Tí, ktorí neveria, nemôžu nikdy nič nájsť. Veriaci preto v priebehu času skôr, či neskôr nájdú, neveriaci, nikdy. Môžeš veriť v Boha už z jednoduchého dôvodu – že takáto viera nie je škodlivá. Tým žneš jej dobré účinky. Tento svet je určený iba k prebudení viery v Boha v tebe. To je účel stvorenia. Maj vieru a dosiahneš Boha.
10. Ak neveríš všetkému, čo sa o Bohu učí, ver aspoň, že existuje. Semeno viery má veľkú silu rásť. Je tak mocné, že vypudí všetko nepatričné a všetko naplní sebou. Je dokonca všemocné a spôsobí, že nebudeš vidieť nič iba Boha, dokonca ani seba nie.

KEUD A MIER

1. Čo je to kl'ud? I keď svet trvá, keď spíme, predsa sa o neho v spánku nestaráme. Naša myseľ je kl'udná a svieža. Ak sme tak kl'udní a svieži aj keď čelíme svetu a sme činní, potom sme v kl'ude.
2. Môže naša myseľ zostať v takomto kl'ude aj keď čelíme svetu? To závisí na našom ocenení sveta. Naša myseľ je viac rozrušená, keď je ničený náš vlastný majetok ako majetok cudzí. Taktiež strata niektorých z našich vecí vyvolá väčšie pohnutie v nás, než

strata vecí inej. Prečo? Pretože to, ako si ceníme naše veci je príčina ako potešení, tak starostí, ktoré sa k nim vzťahujú. Preto sa máme naučiť cenit' si všetko rovnako, a potom naša myseľ bude kľudná. Pokiaľ, ale všetky veci nebudeme považovať za svoje a cenné, zmizne i príčina našich strastí. Prečo? Čoho môžeme ľutovať, keď naša myseľ vie, že všeobecný zaujem je nad schopnosť nášho chápania. Myseľ zostane kľudná. Tiež, keď vieme, že nám nič nepatrí a že všetko je pomínutelné, myseľ sa nevzruší. Keď nahliadame na všetky predmety ako na rovnako cenné, získame trvalý kľud a mier v mysli. Kľud mysle závisí na našom správnom rozumovom pochopení a ocenení.

3. Príklad: človek sa prebudí zo sna. Je šťastný alebo nešťastný, podľa toho, čo sa mu snívalo. V bdelom stave je však jeho myseľ snovými zážitkami nedotknutá, pretože ich považuje všetky za rovnaké. Prečo? Pretože sa jeho myseľ naučila hodnotiť všetky sny rovnako. Ani nie je smutný, že sen skončil, pretože vie, že sen nikdy netrvá večne, ale musí skončiť prebudením. Podobne musíme pochopiť, že sa raz prebudíme z dlhého sna o tomto svete. Potom naša myseľ nebude prežívať premeny. To je stav sviežeho kľudu.
4. Naš vzťah so svetom tým nie je prerušený, ale získame kľud a sviežosť mysle. Naše činnosti sa však budú prispôsobovať okolnostiam. Jediná zmena, ktorá v nás nastane po dosiahnutí kľudu je, že naša myseľ pozná pravdu nepripútaná a preto zostane kľudná. Naše činnosti budú rozumné, ale nezaujaté. Získaný kľud mysle prináša obrovské dobro nielen nám, ale tiež celému svetu. Kľud ukazuje sôsob ako sa správne chovať.
5. Človek kráča po ceste s rozsvieteným lampášom v ruke. Môže vzniknúť nejaké nepriateľstvo medzi svetlom a nerovnosťou cesty? Nemôže. Svetlo a tma však nemôžu existovať spoločne. Svetlo vyháňa tmu, odкрýva nerovnosti cesty, a preto kráčame bezpečne. Odstraňuje príčinu zbytočných nárekov: „ten hrbol zranil moju nohu“ alebo „táto diera spôsobila, že som sa pošmykol“. Podobne, ak je dosiahnutý kľud, tak svet prestávame nenávidieť, alebo ho považovať za nepriateľa. Kľud je ako svetlo: rozptyľuje našu nevedomosť o svete a my na neho nahliadame aký je, aj s hrbolami. V neprítomnosti svetla kľudu, ktorý nám umožňuje sa prispôsobovať rôznym udalostiam, máme sklon odsudzovať svet ako plný utrpenia, rovnako ako sa sťažujeme na nerovnosť cesty. Človek, ktorý získal najvyšší kľud a mier, pretože nahliada na svet ako na zložitý sen sa ani nezapletá do sveta, ale ani nezanedbáva svoju účasť v ňom. Žije v súlade so svetom a jedná najvhodnejším spôsobom. Tak kľud ovláda plnenie vašich povinností.
6. Človek s kľudnou myslou svojimi činnosťami napravuje dianie sveta. Pokiaľ by mal strach zo sveta, aká by bola nádej, že tí, ktorí si sveta cenia a chcú sa ho zmocniť sa zmenia, keď sú v zajatí svojho sebeckva a slepej stranickosti? Iba ten kto sám vidí, môže viesť slepých. Svet môže zmeniť iba ten, kto rozlíšil svoju nepremenenu podstatu od premenlivého sveta a dosiahol kľud. Takýto človek pomáha svetu. Nezdvihne snád' každý, dieťa, ktoré spadlo? Len mudrc, ktorý jasne chápe strasti sveta, môže pomôcť ľuďom. Keďže sa už nestotožňuje s telom a myslou, nedolieha na neho námaha za služby svetu, rovnako ako životná sila nie je dotknutá bolesťou, ak prejde ťažký voz mŕtve telo, ktoré opustila. Neodťahuje sa od práce alebo starostí. Len skutočný kľud môže poskytnúť takúto odvahu a chladnú hlavu.
7. Kľud sa môže zdať ako úbohý a slabý. V skutočnosti však premôže všetko, jeho nepoddajnosť a odvaha predčí všetko. Úspech závisí práve na týchto vlastnostiach. Aj keby sa hora Meru prevrátila, takáto udalosť by sotva vyvolala jemný úsmev toho, kto sa nachádza v kľude. Zostal by nevzrušený. Stav kľudu mysle pomáha, ako v záležitostiach sveta, tak i v duchovných. Prináša pravé šťastie vo svete, ktoré je spôsobené vyslobodením z jeho pút. Kľud prináša dobro všetkým, všetkými spôsobmi.
8. Protivenstvá kľudu sú rôzne. Slúžia ako naše skúšky. Keď sa s nimi stretne, máme zostať plne bdelí a udržiavať myseľ z ich dosahu ako nežnú kvetinu. Ak je kvetina myslou rozdrtená, stráca svoju vôňu a krásu a nie je už k ničomu, ani ju darovať Bohu alebo niekomu inému. Vedz, že tvoja myseľ je dokonca ešte zraniteľnejšia ako

- kvet. Všetky povinnosti k sebe, k Bohu, i k druhým musíš vykonávať svojou mysl'ou. Nech všade šíri svoju sviežosť. Veškeré požehnania mysle sú obsiahnuté v jej kľude.
9. Neustále uctievaj Boha svojho Ja s kvetinou svojej mysle. Nech tvoje duchovné deti strážia toto uctievanie. Postupne sa naučia zbavovať svojej detinskej žiadosti po potešení. Keď budú pozorovať tvoj kľud, tak sa sami ukludnia. Trpezlivo uctievaj Boha. Nenechaj sa zviest' vzťahmi mysle a zotrúvajú vo svojom kľude. Všetko sa musí ukludniť.
  10. Končím poznaním: podstatou všetkých véd je kľud mysle.

ČINNOSTI

1. Všetky činnosti sú božie činnosti: On stanovil, že každá vec má svoj účel. Pôsobením Boha neživé predmety i živé bytosti plnia svoje poslanie. Všetky činnosti sú jeho.
2. Všetko je činné tak ako má byť. Čo s tým má Boh spoločné? Neživé predmety uvážime neskôr. My sme vedomé bytosti, a preto posúdme, ktoré činnosti sú naše. Všetci túžia po vyššom stave a snažia sa ho dosiahnuť. Ich snaha nemá rovnaké výsledky. Cieľ je ten istý a úsilie tiež, prečo existujú také rozdiely vo výsledkoch? Tým nás Boh učí pochopeniu, že činnosti sú jeho. Inak by výsledky museli byť rovnaké. Rozdiely v podmienkach nemôžu mať vplyv. Existuje niekto, kto si nechce polepšiť? Ved' predsa takáto snaha, ako pre seba, tak pre druhých je nepochybne poctivá. Podmienky ľudí, ktorí majú rovnaké zámery sú však rôzne. Je tomu preto tak, že všetky činnosti sú božie.
3. Všetky bytosti sa snažia o to isté, ale ich prostriedky sú rôzne. Aj ich stav je iný. Môžeme sa spýtať: čo je úsilie? Nezahrňuje duchovnú predstavu? Všetky tieto predstavy majú rovnaký cieľ. Prečo je však toľko rozdielov v našom úsilí? I v tom nám Boh ukazuje, že všetky činnosti sú jeho.
4. Rovnaký cieľ môžeme dosahovať rôznymi prostriedkami, ktoré sú umerné našim schopnostiam. Preto sa môžeme spýtať: čo je zdrojom schopností jedinca? Jeho telo a myseľ. Tiež ho ovplyvňuje okolie. Je nutné zvážiť všetky vplyvy, kým sa rozhodneme o niečo usilovať. Všetky tieto vplyvy však nemáme vo svojej moci a úsilie, ktoré vynaložíme, nemusí byť úmerné veľkosti úlohy. Preto všetky činnosti sú božie.
5. Aj keď pripustíme, že telo, myseľ a prostredie sa časom prispôsobí danej úlohe, vyplýva z toho súčasná neschopnosť dosiahnutia. To znovu potvrdzuje, že všetky činnosti sú božie.
6. Zvážme, či je dobré alebo zlé, keď nezískame to, po čom túžime. Určite je to dobré. Prečo? Pretože väčšina našich cieľov je sebeckých. Posúdme sami, či je úspech takéhoto snaženia dobrý pre svet alebo pre nás. Môžeme sa spýtať: nemajú byť pokusy o nesebecké ciele úplne úspešné? Aj keď sa zdajú nesebecky, predsa nie sú bez vady. Závisí na egu. Pokiaľ domnievajúca nesebeckosť vyvoláva v egu pocity nadradenosti nad druhými, Boh dopustí jej stroskotanie a tak nás učí: „Si rovnaký ako všetci ostatní a ja vládnem všetkému.“ Ten, kto je vyslancom božím, nemá ego a nie je ani sebec. Keďže z neho Boh neustále vyžaruje, pretože mrak ega ho nezastiera, všetky jeho zámery sú pravé. Sú preto satja sankalpa (pravým účelom). Boh z neho priamo vyžaruje, pretože nemá nevedomosť. Pozná iba božské zámery také, aké sú. Cez neho Boh naplňuje zmysel svojho stvorenia. Všetky činnosti sú božie činnosti.
7. Môžeme sa spýtať, či existuje aspoň jeden človek, ktorého záujem o svet je skutočný. Ak áno, prečo nie je svet plne požehnaný? To je tajomstvo. Mudrci, ktorí vedia, že všetky činnosti sú božie, chcú, aby i druhí spoznalil túto pravdu. Nie je väčšieho dobra ako poznanie, že činnosti sú božie a nie naše. Toto poznanie v sebe obsahuje všetky požehnania. Preto veškerý záujem mudrcov je, aby všetkým odovzdali ich vlastné poznanie Boha a jeho činností. Neučia však: „Poznajte Boha v tomto okamihu“, ale odhalujú prostriedky a spôsoby k dosiahnutiu poznania a vedú nás k správne mu chovaniu. Učia iba toto. Nehovoria: „Oslobod' sa naraz“ Prečo? Pretože priemerní

Ľudia toho nie sú schopní. Tiež nás nenabádajú, aby sme druhých oslobodili naraz. Keďže sú bez ega, tak vedia, že Boh dobre vie, čo má činiť a presne tak činí a že mu nemusia radiť. Prajú si iba konať svoju prácu a neprajú si jej výsledky. Poznali, že jedine Boh sám udeľuje výsledky činností. Preto iba pozorujú chod sveta, konajú svoje dielo a nikdy nemyslia na vytváranie sveta k obrazu svojmu. Keby tak činili, bolo by to prejavom ich egoizmu. Stvorenie je také, aké má byť. Všetko je v poriadku. Všetky činnosti sú božie.

8. Keďže mudrci vedia, že ich činnosti sú podriadené vyššej moci, ako by mohli svojim srdcom po niečom túžiť? Proste nemôžu. Práca je ich povinnosťou. Písma prikazujú: „Pracuj, ale nemysli na výsledky“. Tak ako nás podvedome premôže hnev, aj keď chceme zostať kľudní, tak tiež mudrc pri pohľade na zkaženosť sveta si podvedome pomyslí: „Bože, učíš to dobré.“ To sa istotne stane. To je príčina mimoriadnych udalostí, ktoré sa vo svete dejú. Ak sa do mudrcovej mysle vlúdi prianie, dejú sa zázraky. To je zákon vesmíru. Kto ho môže zmeniť? Všetky činnosti sú božie.
9. Všetko sa deje podľa prirodzeného poriadku vecí a to je správne. Všetko, čo sa stane, je jeho dielom. Presnejšie povedané, nie je nesprávne si myslieť, že má zlodeja na krádež. Prečo? Pretože v náležitom čase, zlodej je potrestaný Bohom za svoj čin a trpí. Nič viac. Proti zlodejovi nemá existovať zlá vôľa. Takéto je ovocie poznania, že všetky činnosti sú božie. A keďže neexistuje zlá vôľa voči zlodejovi, my ho i tak nemáme radi: to je výsledkom nášho poznania, že všetky činnosti sú božimi činnosťami. Ako to teda je? Pretože zlodej sám nemá rad zlodejov. Neprorokoval by, keby jeho veci niekto ukradol? Protestoval. Kto nevie, že dobro je správne a zlo nesprávne? Preto všeobecné poznanie, že všetky činnosti sú božie, by prinieslo poriadne chovanie všetkých obyvateľov. Naše poznanie nesiahá ďalej. Môžeme opakovať iba to, čo poznáme. Nie je treba sa trápiť tým, čo je za dosahom nášho poznania. To je tiež činnosť božia.
10. Medzi prínos poznania, ktoré nám Boh udelil, že všetky činnosti sú božie, je jeden významný, Vo svojej bezmocnosti sa pýtame: Prečo si –to- Bože učinil?“ Všetky náboženstvá uznávajú podobné stavy našej bezmocnosti. Keďže výsledky našich činností nie sú podľa našich prianí, pretože naše sily a schopnosti sú obmedzené, musíme priznať, že všetky činnosti sú božie. Zákon, ktorý pre nás platí, sa vzťahuje rovnako na neživé predmety. Náš zákon nie je lepší ako ten ich. Všetko je jedno. Aj keď niektorí nepripustia, že všetky činnosti sú božie, predsa sú si vedomí vlastnej bezmocnosti. I to je pôsobením Boha.

EGO

1. Všetko zlo sveta pochádza z ega. Aby bolo zničené, králi vyhlasujú zákony a mudrci učia. Avšak i cez ich úsilie, ktoré trvá od nepamäti, ego existuje stále. Ukryva sa a objavuje sa znovu a znovu. Nemá konca? Istotne má a blíži sa. Iné „Ja“ ho začína ničiť. To vesmírne Ja sa nazýva Ja som, brahman.
2. Nemysli si ego, že tvoj nepriateľ je ako ty, ktoré si zničiteľné. Si na seba pyšné, pretože sa neustále odlišuješ ako ja, ty a on. Tvoj nepriateľ je oslobodený od tejto domýšľavosti. Naopak, on zladuje všetky rozdiely a rozpúšťa ich v sebe. Určite cítiš k nemu nepriateľstvo, pretože prichádza, aby ťa zničil. On však proti tebe nemá zlú vôľu. Prečo? Pretože v jeho prítomnosti nie si k nájdeniu. Boh – Ja, ťa považuje za svoju súčasť. Ak strácaš vedomie jeho prítomnosti, je to spôsobené tvojou vlastnou nevedomosťou. On ťa nechce zničiť, pretože nie si v jeho dohľade. Ty, ego, si jeho nepriateľom, ale on tvojim nie je. Stručnejšie: ty samo si svojim nepriateľom pre svoju chtivosť a pre svoje vychvaľovanie sa pred Veľkým, ako by si bol niekým. Preto si okamžite stratené. Absolutné Ja ťa pohltí, zatemní a potom všetko zažiarí ako jedno svetlo.
3. Ó ego, tvoje zle pôsobenie nemá hraníc. Nie si spokojné, pokiaľ nevyunikáš nad ostatnými a nemáš ostatných pod sebou. Tvoje priania sú nekonečné ako napríklad: „Akým titulom získam najviac úcty? V akom obleku budem elegantný?, Poklonia sa

ostatní predo mnou? Počúvajú ma druhí bez rečí? Chvália ma, že som najlepší?“ Beda však, aký krátky je tvoj život a predsa, ako moc sa snažíš pre seba, a ako veľa zla konáš. Klameš samo sebe, že sa tu dá nájsť šťastie v tvojich nápadoch a v odlišovaní sa od druhých. V tom tvoje dobro nespočíva. Prečo? Nemajú snáď druhí rovnaké práva ako ty? Aký podiel máš na záležitostiach, ktoré sú spoločné pre všetkých ľudí? Nepokúšaj sa preto márne ovládať druhých. Takéto márne pranie prináša zlo tebe i im. Naslúchaj mojej priateľskej rade: v skutočnosti ten, koho považuješ za svojho smrteľného nepriateľa, je tvojim priateľom. On vie, ako ťa urobiť hodným pravej veľkosti a najvyššieho požehnania. Odovzdaj sa mu. Práve transcendentné Ja nie je tvojím nepriateľom, ale skutočným dobrodincom.

4. Nemôžeš inak poznať, čo z teba spraví, dokiaľ sa mu neodovdáš. Nech ti o tom poviem čokoľvek, nemôžeš mi porozumieť, pretože ide o tvoju vlastnú skúsenosť, ktorú dosiahneš, keď sa odovzdáš. Nie je pochýb o tom, že ťa pozdvihne do svojho stavu. Nebuď preto zmätený tým, čo ťa v budúcnosti čaká. Jednoducho sa rovno odovzdaj. Vždy sa môžeš odvrátiť, pokiaľ ťa nepremôže radosť od samého okamihu odovzdania sa. Tak ako dúšok mlieka chutí od prvého okamihu lahodne a končí tým, že utíši hlad, tak i odovdzanosť začína s potešením a končí v dokonalej blaženosti, ktorá sa nachádza dokonca nad potešením a bolesťou. Tvojim cieľom je preto nepochybne univerzálne Ja, Ja som brahman.
5. Aké nové meno získaš po odovzdaní? Žiadne, ponecháš si svoje vlastné. Vedy i svet ťa chvália. Stávaš sa esenciou všetkých náboženstiev. Aký máš potom tvar? Všetky tvary sú tvoje, nie je nič, čo by nebolo tebou, nie je tvar, ktorý by nebol tvojim. Si to, čo popisujú vedy. Všetky obrady a slávnosti sú určené tebe. Akú máš moc? V tvojej prítomnosti prebieha dianie sveta, všetko je také, aké má byť tvojim pôsobením. Stručne povedané: všetky veci ťa oslavujú a vydávajú svedectvo o tvojej existencii. Sú povinné sa takto chovať. Nikdy by si ani vo sne nepomyslel, že dosiahneš takýto stav. Vydaj sa ihneď na cestu, odhod' svoju namyslenosť, absolútne Ja ťa očakáva.
6. Chceš sa prebudiť zo svojho sna alebo spať ďalej? Ako dlho bude ešte tvoj sen trvať? Nebuď pohodlný, prebuď sa, zapuď svoju snovú predstavu. Si obyčajným vedomím, ktoré pozoruje svoje vlastné duševné predstavy, ktoré stále viac a viac rozvíjaš. Všetko je márnosť. Uvedom si, kto si ty sám, ktorý vidí svoje vlastné vízie. Neklam sa, že si niektorou z nich, ktoré v tebe vznikajú a zanikajú. V okamžiku, kedy precitneš, uvidíš, že toto bdenie je lepšie, než tento sen. Vzchop sa. Vesmírne Ja ťa očakáva a bude sa radovať tvojmu prebudeniu.
7. Neboj sa, že tvoj terajší sen nebude pokračovať. Budeš z neho mať dokonca väčšie potešenie. Nebudeš už ďalej v moci klamu, ale budeš ho pozorovať s úsmevom, bez toho, aby si ním bol zmätený. Bude pre teba žartom a nie bremenom. V tvojom sne tvoje duševné predstavy dostávajú tvar. Keď sa prebudíš, sen zostane snom. Nezameňuj chybné sen za bdely stav. Poznaj sen ako sen. Aby si toho dosiahol, musíš si uvedomiť vedomie Ja som brahman, vesmírne Ja.
8. Oslovil som ťa pre tvoje dobro a nie, aby som mal prospech. Keby tu nebolo dobro, nemal by si veriť a jednať podľa svojej viery. Ako ti môžem pomôcť, ak sa ti rady všetkých svätcov zdajú byť márne? Nie je vyšší stav, ako ten, o ktorom hovorím. Moje rady sú pre tvoje dobro i pre dobro druhých. Nebuď ale aspoň teraz domýšľavý. Začni. Absolútne Ja je tvojim vlastným Ja.
9. Ego, nahliadni ako všetkému otročíš a preto i trpíš. V akom úbohom stave sa nachádzaš. Všetci sú tvojimi nepriateľmi. Ak tvrdíš: „Toto je iba pre mňa“, aj druhí opakujú: „Toto je iba pre nás“. Keď tvrdíš, aký si velikán, protestujú, že oni sú tiež veľkí. Všetci sa k tebe chovajú nepriateľsky. Nezískaš prospech, keď sa odovzdáš mistrovi? Po odovzdaní sa všetci stanú z nepriateľov tvojimi priateľmi. Keby si povedal: „Všetko je vaše“, každý sa stane tvojim priateľom. Nič ťa neurobí tak veľkodušným ako vedomie Ja som brahman, vesmírne Ja.
10. Nečiním zo svojho ega. Konám jednoducho iba svoju povinnosť. Nevravím nič pre tvoje ani svoje dobro, ale vravím pre dobro všetkých. **Pravda je: vedomie Ja som**

**brahman, vesmírne Ja. Svetlo božskej milosti, všemocná láska požehnaj ma.
Mier, mier, mier.**